Ankenævnet for Forsikring

892/12

Den 2. maj 2012 blev i sag nr. 81.610:

xxxxxx xx xxxxxx
xxx xxxxxxxxxxxx xxx
xx xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxx

mod

Lærerstandens Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S. Han klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en øreskade.

Klageren anmeldte den 16/10 2008 til selskabet, at han i forbindelse med snorkling den 7/7 2008 pådrog sig varig skade i det indre øre med høretab og svimmelhed til følge.

Selskabet afviste dækning med henvisning til, at der ikke foreligger et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Klageren har efterfølgende indbragt sagen for nævnet. Selskabet afviser dækning med henvisning til, at sagen nu er forældet.

Klageren har i klageskemaet bl.a. anført:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
> I forbindelse med snorkling fik jeg varige mén grundet en brist af membranerne til det indre øre. Selve skaden er der ingen diskussion omkring, ej heller, at det er i forbindelse med aktiviteten snorkling, at skaden pludseligt er forårsaget. Årsagssammenhængen er tydelig. Tvisten handler om, hvorvidt denne ulykke er forårsaget af 'en pludselig udefra kommende hændelse i forbindelse med snorklingen'. Lærestandens Brandforsikring (herefter LB) holder på. at jeg selv planlagde et dyk med snorkel og at vand i øregangen, da må forventes. Mit modargument: Ja, jeg planlagde et dyk med snorkel på lavt land og var bevidst om, at vand i øregangen med stor sandsynlighed ville blive en efterfølgende del heraf. Men jeg planlagde ikke, at en uheldig udefrakommende kombination af vand og tryk pludselig skulle springe mit

indre øre og efterlade mig med kronisk øreskade inkl. tinitus og varige høre- og balancemén. Hvis ikke hændelsen er udefra kommende, så må den være indefra kommende? Og så spørger jeg: hvilken indefra kommende hændelse (der ikke er forårsaget af den udefra kommende hændelse) har efterladt mig med varige mén, som jeg uafbrudt er påvirket af? Midt i sagsforløbet sender LB mig til en speciallæge. der bekræfter alt omkring min skade, hvorefter LB igen afviser skaden. Meningen med lægebesøget står mig derfor stadig uklart. Se venligst uddybning af sagsgang og argumenter i vedlagt tidslinie samt korrespondance med LB.
Jeg har samtidig noteret mig, at LB har behandlet min sag ud fra de vilkår, der var gældende på anmeldelsestidspunktet og ikke de vilkår, der var gældende på skadestidspunktet, hvor ordlyden i stedet var: 'en pludselig udefra kommende indvirkning'. Jeg har adspurgt LB, om denne ordlyd ændre ved sagen, men ikke fået svar. Jeg har yderligere noteret mig, at vilkårenes ordlyd dd. helt enkelt er: 'en pludselig hændelse'. Netop den del af min sag, der er tvist omkring, findes ikke længere i betingelserne.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
At min skade godkendes som 10 % varigt mén, og der udbetales en sum på kr. 177.670 svarende til 10 % af min dækning pr. 07.07.08. der var på kr. 1.776.700."

Selskabet har i brev af 5/12 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Den 16.10.08 anmeldte vores medlem følgende hændelse: 'På en normal strandtur med badning og snorkling oplevede jeg efterfølgende en prop i venstre øre'. Om årsagen til skaden har vores medlem oplyst: 'Lægeligt vurderet; trykudsving i det indre øre.'

Vores medlem tegnede sin ulykkesforsikring til ikrafttræden den 01.02.07. På daværende tidspunkt og indtil 01.03.10 blev et ulykkestilfælde defineret som en 'pludselig udefra kommende hændelse, der forårsager personskade'. Siden 01.03.10 har et ulykkestilfælde været defineret som en 'pludselig hændelse, der forårsager personskade'.

Den anmeldte skade i øret indtraf den 07.07.08. Det er vilkårene og definitionen på skadetidspunktet, der er afgørende for, om en hændelse er erstatningsberettigende. I det konkrete tilfælde skal hændelsesforløbet opfylde definitionen 'en pludselig udefra kommende hændelse, der forårsager personskade'.

Vi har ved afgørelsen især lagt vægt på, at vores medlem foretog et planlagt dyk med snorkel. Der er ikke oplysninger om, at der i forbindelse med dykket skete en pludselig udefra kommende hændelse, og vi må derfor fastholde, at den anmeldte hændelse ikke er dækningsberettiget. Der er efter vores opfattelse tale om en planlagt påvirkning, som vores medlems øre uheldigvis ikke kunne tåle. Vi tillader os i øvrigt at henvise til kendelse 61.075.

Det er desuden vores opfattelse, at vores medlems erstatningskrav nu er forældet.

Vores medlem var til speciallægeundersøgelse hos Overlæge ... Hans erklæring er dateret 28.02.09. På side 3 i erklæringen skriver …, at tilstanden har været stationær i hvert fald siden 30.09.09. Det er vores opfattelse, at der må være tale om en skrivefejl, da undersøgelsen fandt sted allerede den 23.02.09. Den 30.09.08 var vores medlem til ekspertundersøgelse på … Hospital, hvor der blev foretaget audiometri. Denne måling blev ved speciallægeundersøgelsen den 23.02.09 sammenholdt med en ny audiometri- og impedansundersøgelse. De nye målinger viste ingen målsikker ændring i hørelsen ifølge … (nederst side 2 i hans erklæring).

3. 81.610

Det er vores opfattelse, at Overlæge … har villet skrive, at tilstanden har været stationær siden 30.09.08. Ved kontrollen den 18.11.08 på [hospital] oplyser vores medlem da også, at han ikke rigtig føler den store ændring i sin tilstand.

Vores medlem har klaget over vores afgørelse både den 16.11.08, 06.07.09 og senest den 20.08.09.

Vi har undervejs fastholdt afgørelsen, senest den 22.09.09, og henvist til relevant klageinstans, senest Ankenævnet for Forsikring. Der er imidlertid gået mere end 2 år, før vores medlem vælger at indbringe sin klage.

I henhold til Forsikringsaftalelovens § 29,1 og Forældelseslovens §§ 2-3 forældes krav 3 år efter fordringen kan kræves opfyldt. Det er vores opfattelse, at fordringen kunne kræves opfyldt senest på stationærtidspunktet, dvs. den 30.09.08, med forældelse pr. 01.10.11 til følge. Vores medlem har først indbragt sagen for nævnet den 28.11.11. Der er på det tidspunkt gået mere end 1 år siden vores seneste afvisning (pr. 22.09.09), og Forsikringsaftalelovens § 29,5 giver således ikke en fristforlængelse, der rækker frem til datoen, hvor vores medlem indbragte sagen for nævnet (den 28.11.11).

På baggrund af nævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi må imidlertid fastholde, at vores medlems ørelidelse ikke er opstået ved en pludselig udefra kommende hændelse. Da kravet om erstatning tillige er forældet på det tidspunkt, hvor vores medlem indbringer sagen for Ankenævnet for Forsikring, kan vi ikke indgå i erstatningsspørgsmålet."

Klageren har i brev af 5/1 2012 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Jeg vil imidlertid tillade mig at modargumenterer overfor forsikringsselskabets mening om, at erstatningskravet er forældet. De henviser til 3 års kravet, men en virkning fra stationærtidspunktet.

Jeg mener ikke, at denne sag er forældet, da:

- Sagen stod på i over et år siden anmeldelsen, hvor tiden gik med speciallæge besøg samt brevvekslinger mellem forsikringsselskabet og undertegnede.
- Det er først i brevet af 22. september 2009, jeg bliver gjort opmærksom på, at min næste mulighed er Ankenævnet. Dette må være datoen, hvorudfra en evt. forældelse beregnes. Og herved er det ikke 3 år siden.
- Jeg blev på intet tidspunkt gjort opmærksom på, at der var en tidsfrist.
- Jeg har fuld respekt for, at der bør være rimelige tidsfrister i sådanne sager - og med rimelige mener jeg tidsfrister, der tager højde for, hvilket omfattende arbejde det er for menigmand med en kronisk lidelse, at forfølge en sag som denne samtidig med fuldtidsarbejde.

Alt i alt ser jeg ikke forældelsesargumentet som bærende for afvisning af sagen."

Selskabet har i brev af 25/1 2012 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Da klagen for nævnet først er indbragt mere end 3 år efter stationærtidspunktet og mere end 1 år efter vores seneste afvisning, er der indtrådt forældelse, jf. § 29,5 i Forsikringsaftaleloven."

4. 81.610

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren senest ved den audiometriske undersøgelse af 30/9 2008 havde grund til at tro, at ulykken havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet.

Nævnet kan allerede af denne grund ikke kritisere, at selskabet har afvist kravet med henvisning til, at det på tidspunktet for klagerens indbringelse af sagen for nævnet den 25/11 2011 var forældet efter den treårige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29. At selskabet ikke forinden har gjort klageren opmærksom herpå, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson